

ЗАФАНИЁ ПАЙҒАМБАРНИНГ КИТОБИ

Кириш

Зафаниё пайғамбар Яҳудо юртида^{*} шоҳ Йўшиё ҳукмронлигининг дастлабки йилларида башорат қилган. Унинг фаолияти шоҳ Йўшиё милоддан олдинги 621 йилда ўтказган ислоҳотлардан^{*} аввалги даврга тӯғри келган бўлиши мумкин. Ўша даврда Оссурия^{*} ҳамон қудратли шоҳлик эди. Еремиё ва Нохум пайғамбарлар Зафаниё пайғамбарнинг замондошлари бўлган.

Зафаниё пайғамбар даврида Яҳудо халқи умидини келажакка боғлаб, Худонинг қудрати билан душманларини ер юзидан йўқ қилишга чин дилдан ишонарди. Улар: “Худонинг адолат ўрнатадиган ғалаба кунларини катта тантана билан кутиб оламиз”, деб ният қилиб, ўша даврни “Эгамизнинг куни” деб аташарди. Зафаниё пайғамбар эса халқни огоҳлантириб, “Эгамизнинг куни”да Худо итоатсиз бандаларни жазолайди, деб айтади. Итоатсиз Яҳудо халқи ҳам, бошқа халқлар қатори, қаттиқ жазо олишини Зафаниё башорат қиласди. Бироқ шу билан бирга, пайғамбар Худонинг Ўз халқига раҳмдил эканини таъкидлаб ўтади. Халқнинг аччиқ қисматини башорат қилган муаллиф китобни умидбахш сўзлар билан якунлайди. Куддус келажакда вайрон бўлса ҳам, вақти келиб, бу табаррук шаҳар яна тикланади, у ерни мўмин-қобил, солиҳ одамлар макон қиласди, деб ишонч билан таъкидлайди Зафаниё пайғамбар.

1-БОБ

¹ Яҳудо юртида^{*} Омон ўғли шоҳ Йўшиё ҳукмронлик қилган даврда^{*} Зафаниёга Эгамиз Ўз сўзини аён қилди. Зафаниё шоҳ Ҳизқиё^{*} авлодидан бўлиб, Күшининг ўғли, Гадалиёнинг невараси ва Эмориёнинг эвараси эди.

Яҳудо халқи жазо оладиган кун яқинлашиб келмоқда

² Эгамиз шундай демоқда:

“Мен ер юзидағи ҳаммани
Гард қолдирмай супуриб ташлайман.

³ Ҳа, Мен одамлару ҳайвонларни,
Кўқдаги қушлару

Денгиздаги балиқларни супуриб ташлайман.
Ўша ҳайвонлар тасвиридаги бутларни^{*} парчалайман.
Улар қаторида фосиқларни ҳам йўқ қиласман,
Ер юзидағи бутун инсон зотини
Илдизидан қуритиб юбораман.
— Эгамизнинг каломи шудир. —

⁴ Мен Яҳудо ва Қуддусга қарши қўл қўтараман.

Баалга^{*} сиғинганларни битта қолдирмай йўқ қиласман,
Бутпараст руҳонийларни одамларнинг хотирасидан ўчираман.

⁵ Томда қуёш, ой, юлдузларга сиғинганларни ҳалок қиласман,
Тӯғри, улар Мен, Эгангизга сажда қилиб, садоқат онтини ичади,
Лекин Мўлаҳга^{*} ҳам топиниб, ваъдалар беришади.

⁶ Мен, Эгангиздан юз ўгирган,
Изимдан юрмаган бу одамлар нобуд бўлади,
Менга интилмаган, Мендан ёрдам сўрамаганлар ўлади.”

⁷ Эгамиз Раббий олдида сукут сақланг!
Зеро, Эгамизниң куни* яқинлашиб қолди.
Эгамиз Ўз халқини қурбонлик қилишга тайёрлади.
У таклиф қилган меҳмонлар етиб келди.

⁸ Эгамиз шундай дейди:
“Мен қурбонлик келтирадиган ўша куни
Яхудо аъёнларини, шоҳнинг ўғилларини,
Бутпастлик одатларига берилганларнинг ҳаммасини* жазолайман.

⁹ Бутпастларга ўхшаб остона ҳатлаганларнинг*
Таъзирини бераман.
Шоҳ саройини зўравонлигу фирибгарликка
Тўлдирганларни* жазолайман.”

¹⁰ Эгамиз шундай демоқда:
“Ўша куни Куддуснинг Балиқ дарвозасидан* фарёд кўтарилади,
Шаҳарнинг Янги даҳасидан дод-вой эшитилади.
Қирлардан вайронагарчилик садолари келади.

¹¹ Эй бозор кўчасида яшайдиганлар, дод солинг!
Ахир, ҳамма савдогарларингиз ҳалок бўлади,
Олди-сотди қилганлар қириб ташланади.

¹² Мен ўша куни бир чироқ оламан,
Куддуснинг ҳар бир бурчагини текшириб чиқаман.
«Эгамизниң қўлидан на яхшилик, на ёмонлик келади», деб
Ўйлаганларнинг жазосини бераман.

Гуноҳга ботиб ўтирган
Бепарво одамларни жазолайман.

¹³ Улар уйлар қуришади,
Аммо уйларида яшаш уларга насиб этмайди.
Узумзорлар барпо қилишади,
Аммо шаробидан ичишолмайди.
Бойликлари талон-тарож қилинади,
Қурган уйлари бузиб ташланади.”

¹⁴ Оз қолди Эгамизниң буюк кунига!
Оз қолди! Ўша кун шиддат билан яқинлашмоқда.
Қулоқ солинг! Бу Эгамизниң кунидир.
Бу кун аччиқ кулфат келтиради,

Ҳатто жасур жангчилар қўрққанидан бақиради.

¹⁵ Бу кун Худонинг ғазаб кунидир.
Ўша куни ҳамма азоб-уқубат чекади,
Ҳамма ёқ вайронай харобазорга айланади.

Зимзиё зулмат куни бўлар ўша кун,
Булут қоплаган тим қоронғи бўлар ўша кун!

¹⁶ Мустаҳкам шаҳарлару баланд миоралар
Хужум остида қолади,
Бурғу овозию жангга даъват товушларини

Ўша кун ўзида мужассам этади.

¹⁷ Эгамиз шундай дейди:

“Одамлар Менга қарши гуноҳ қилдилар,
Шу сабабдан Мен уларнинг бошига кулфат соламан,
Улар кўр одамдай қоқилиб юрадилар.
Уларнинг қони тўкилиб, ерни қоплайди,
Жасадлари тилка-пора бўлиб, ерда гўнгдай ётади.”

¹⁸ Эгамизнинг ғазаб кунида

Кумуш ҳам, олтин ҳам уларга нажот бермайди.
Эгамизнинг рашк* ўти
Бутун дунёни куйдирив ташлайди.
Ҳа, ер юзида яшаган ҳаммани
Эгамиз даҳшатли тарзда йўқ қиласди.

2-БОБ

Зафаниё халқни тавба қилишга чорлайди

¹ Эсингни йиғиб олгин,
Эй шарманда халқ!*

² Шамол учирадиган сомондай
Йўқ бўлиб кетмасингдан олдин*,
Эгамизнинг алангали қаҳрига
Учрамасингдан олдин,
Эгамизнинг ғазаб куни
Келмасдан олдин эсингни йиғиб олгин!
³ Эгамизнинг амрларига итоат қиласидиган,
Эй юртнинг камтарин одамлари,
Эгамизга интилинглар.
Тўғриликка боғланиб,
Мўмин-қобиллик пайида бўлинглар.
Шундагина Эгамизнинг ғазаб кунида
Жазодан қутулиб қолишингиз мумкин.

Яҳудонинг ён-атрофидаги халқларни Эгамиз ҳукм қиласди

Филист халқи

⁴ Ғазо шаҳри* хувиллаб қолади,
Ашқалон шаҳри вайрон бўлади.
Ашдод аҳолиси куннинг туш пайтигача ҳайдаб чиқарилади,
Эхрон шаҳри таг-туги билан йўқ қилинади.

⁵ Эй денгиз қирғофида яшаётган Филист халқи*,
Сенинг ҳолингга вой!

Эй Канъондаги Филист юрти,
Эгамиз сенга қарши шундай дейди:
“Мен сени вайрон қиласман,
Биронтангни ҳам тирик қолдирмайман.”

⁶ Эй денгиз қирғофидағи ўлка,
Сен даштга айланасан.
У ерда чўпонлар чодирлар тикади,

Улар қўй-эчкилари учун қўралар қуради.

⁷ Яхудо* халқининг омон қолганлари

Юртингга эгалик қиласди.

Чўпонлари юртингда қўй-эчкиларини ўтлатишади,

Улар Ашқалондаги ташландиқ уйларда тунашади.

Ахир, Эгаси Худо уларга ғамхўрлик қиласди,

Уларни яна фаровонликка эришириади.

Мўаб ва Оммон халқи

⁸⁻⁹ Исройл халқининг Худоси —

Сарвари Олам шундай демоқда:

“Мўабликлар халқимни қанчалик таҳқирлаганини,

Оммонликлар* уларни қанчалик хўрлаганини,

Халқимни ҳақоратлаб, юртига таҳдид солишганини эшийтдим.

Шундай экан, Мен барҳаёт Худо бўлганим ҳақи айтаманки,

Мўаб юрти Садўм шаҳрининг ҳолига тушади,

Оммон юрти Гамўра шаҳрига* ўхшаб қолади.

Ўша юртлар шўр босган тиканзорларга айланади,

То абад ташландиқ жойлар бўлиб қолади.

Халқимнинг омон қолганлари уларни талон-тарож қиласди.

Юртларини ўзларига мулк қилиб олишади.”

¹⁰ Улар Сарвари Оламнинг халқини мазах қилганлари учун,

Кеккайиб, мағрурланганлари учун

Бу кўргиликлар бошларига тушади.

¹¹ Эгамиз уларни вахимага солади,

Ер юзидағи жамики худоларни йўқ қиласди.

Шунда денгиз қирғоғидаги эллар

Эгамизга сажда қилишади.

Ҳар бири ўз юртида Эгамизни мадҳ этади.

Ҳабашистонликлар

¹² Эй Ҳабашистонликлар*,

Эгамиз сизларни ҳам қиличи билан ўлдиради.

Оссурия халқи

¹³ Эгамиз шимолга қарши қўл қўтаради,

У Оссурияни* йўқ қиласди.

Найнаво шаҳрини* вайрон қиласди,

Уни сувсиз саҳрого айлантиради.

¹⁴ У ерда чорва ўтлаб юрадиган бўлади,

Ҳар хил ёввойи ҳайвонлар ором олади.

Сарой вайроналарида бойўғли яшайди,

Ойналаридан унинг товуши эшитилади.

Остоналарида харобалар уюм-уюм бўлиб ётади.

Биноларининг садр ёғочлари шилиб олинади.

¹⁵ Бехатар яшаётган манман шаҳар шу қўйга тушади!

“Менга teng келадигани йўқ”, деб айтаётган шаҳарнинг ҳоли шу бўлади!

Хароб бўлган бу шаҳар

Ёввойи ҳайвонларнинг маконига айланади.

Вайроналар олдидан ўтган-кетганлар

Ундан ҳазар қилиб, ерга тупуриб кетишади.

3-БОБ

Қуддуснинг гуноҳи ва итоатсизлиги

¹ Булғанган, бузук шаҳарнинг ҳолигавой!

Золимларга тўлиб кетган шаҳарнинг ҳолигавой!

² У ҳеч кимнинг гапига қулоқ солмайди,

Ўзига ҳеч қандай сабоқ олмайди.

Ўз Худоси томон юз бурмайди,

Умидини Эгамизга боғламайди.

³ Шаҳар аъёнлари ўқираётган шерларга ўхшайди.

Ҳакамлари ҳам кечаси оч қолган бўриларга ўхшаб,

Эрталабгача ўлжасидан ҳеч нарса қолдирмайди.

⁴ Пайғамбарлари катта кетади,

Ҳаммаси қаллоблик қиласди.

Руҳонийлари Худонинг уйини ҳаром қиласди,

Худонинг қонунини бузади.

⁵ Аммо Эгамиз ҳамон шаҳардадир.

У доимо тўғри иш қиласди,

У ноҳақлик қилмайди асло!

У ҳар куни эрталабдан адолат ўрнатади,

Тонг саҳардан одиллик билан иш тутади,

Фосиқлар эса уялмай ёмонлик қиласверади.

⁶ Эгамиз шундай дейди:

“Мен халқларни қириб ташладим,

Уларнинг шаҳарларини вайрон қилдим,

Қалъаларини қулатдим.

Ана, кўчалари ҳувиллаб қолди,

Шаҳарларида инсон зоти қолмади.

⁷ Энди халқим Мендан қўрқар,

Бундан ўзига сабоқ олар, деб ўйлаган эдим.

Қуддусни вайрон қилмайман,

Айтганларимни бошига солмайман, деган эдим.

Аммо улар шунда ҳам,

Қабиҳликлар қилиш иштиёқидан воз кечмадилар.”

Халқлар Эгамизга юз буради

⁸ Эгамиз шундай демоқда:

“Менинг келишимни кутинглар,

Мен халқларга ҳамла қилиб,

Уларни талон–тарож қиласидиган кунни кутинглар.

Мен қарор қилдим: халқларни йиғаман,

Барча элларни тўплаб оламан.

Уларнинг устига ғазабимни сочаман,

Алангали қаҳримни уларга ёғдираман.

Рашким ўти бутун дунёни куйдириб ташлайди.

⁹ Кейин Мен барча халқларнинг нутқини ўзгартираман,

Шунда улар бутларга илтижо қилишмайди*,

Фақат Мен, Эгангизгагина ибодат қилишади.

Биргалиқда Менга хизмат этишади.

¹⁰ Олис юртлардан ихлосмандларим келишади,
Хабашистондаги* дарёларнинг нариги томонидан,
Менга назрлар олиб келишади.

¹¹ Эй халқим, ўша куни сизлар уялиб қолмайсизлар,
Олдинлари Менга бўйсунмаганингиздан ўшанда хижолат тортмайсизлар.
Ахир, Мен орангиздаги такаббур одамларни йўқ қиласман.

Шунда муқаддас тоғимда* ўзларингизни катта тутмайдиган бўласизлар.

¹² Мен фақат камтарин ва итоаткор одамларни қолдираман.
Улар Мен, Эгангиздан паноҳ топадилар.

¹³ Истроил* халқининг омон қолганлари
Ҳеч ёмонлик қилмайдилар.
Улар ҳеч кимни алдамайдилар,
Оғизларидан ёлғон сўз чиқмайди.
Улар яйловда ўтлаб юрган қўйлардай ором оладилар,
Ҳеч ким уларни безовта қилмайди.”

Севинч қўшиғи

¹⁴ Эй Истроил халқи, севинч ила ҳайқириң!
Эй Куддус аҳолиси, куйланг!

Эй Сион* аҳли, бутун қалбингиздан шодланиң!

¹⁵ Эгамиз сизларни жазолаб бўлди,
Душманларингизни У қувиб юборди.
Истроилнинг Шоҳи — Эгамиз орангиздадир.

Сиз энди кулфатдан қўрқманг.

¹⁶ Ўша куни Куддусга шундай сўзлар айтилади:
“Эй Сион аҳолиси, қўрқманг! Асло бўшашманг!

¹⁷ Эгангиз Худо сизнинг орангиздадир,
Сизга зафар келтирувчи жангчи Ўшадир.
У сизни деб хурсанд бўлиб севинади.
Ўз севгиси ила қўрқувларингиздан халос қиласди*.
Ҳа, сизни деб шод бўлиб куйлади.”

¹⁸ Эгамиз шундай дейди:
“Эй сургун бўлганлар,
Тайинланган байрамларда сизлар
Қатнаша олмаганингиздан хафасизлар,
Мен сизларни ўз юртингизга олиб келаман,
Бундан буён хор бўлишингизга йўл қўймайман.

¹⁹ Сизларга зулм ўтказган халқлар билан
Ўшанда Ўзим ҳисоб-китоб қиласман.
Мен чўлоқларни қутқараман,
Ҳайдаб юборилганларни йиғиб оламан.
Улар шарманда бўлган ҳар бир юртда
Обрў ва шуҳрат топадилар.
²⁰ Ҳа, ўша вақтда сизларни йиғиб оламан,
Уйларингизга элтиб қўяман.
Сизларни яна фаровонликка эриштираман,
Буни ўз кўзингиз билан қўрасиз,

Халқларнинг ҳурмату мақтovларига сазовор бўласиз.”

Эгамизниңг каломи шудир.

ИЗОХЛАР

Яхудо юрти — жанубий шоҳлик назарда тутилган. Тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги ЯҲУДО сўзига қаранг.

шоҳ Йўшиё...ўтказган ислоҳотлар... — 4 Шоҳлар 23:1-28 га қаранг.

Оссурия — қадимги қудратли шоҳлик. Унинг пойтахти Найнаво шаҳри ҳозирги Ироқнинг шимолида жойлашган эди. Тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги ОССУРИЯ сўзига қаранг.

1:1 *Яхудо юрти* — жанубий шоҳлик назарда тутилган. Тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги ЯҲУДО сўзига қаранг.

1:1 ...*шоҳ Йўшиё ҳукмронлик қилган давр...* — милоддан олдинги 640-609 йиллар.

1:1 *шоҳ Ҳизқиё* — ибронийча матнда Ҳизқиё. Бу ўринда милоддан олдинги 716-687 йилларда ҳукмронлик қилган Яхудо шоҳи назарда тутилган. Бундан кўриниб турибдики, Зафаниё шоҳ Йўшиёнинг қариндоши бўлган.

1:3 *Ўша ҳайвонлар тасвиридаги бутлар* — ибронийча матнда Қоқилтирадиган тошлар. Мазкур оятда бу ибронийча ибора бутларга ишора қилиши мумкин (Конунлар 4:15-18, 35-26 га қаранг).

1:4 *Баал* — Канъондаги халқлар сажда қилган ҳосилдорлик худоси бўлиб, эркак қиёфасида тасаввур қилинган. Тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги БААЛ сўзига қаранг.

1:5 *Мўлаҳ* — ибронийча матнда бу исмнинг бошқа варианти *Малкам*. Мўлаҳ Оммон халқининг худоси эди. Тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги МЎЛАҲ сўзига қаранг.

1:7 *Эгамизнинг куни* — Эски Аҳддаги пайғамбарлар битикларида бир неча марта учрайдиган ибора. Кўпинча бу ибора Худо берадиган жазога ишора қиласди. Бу ибора яна қиёмат кунидаги Худонинг ҳукмига нисбатан ҳам ишлатилади. Ўша куни Худо Ўз душманлари устидан ғалаба қозонади ва уларни жазолайди, Ўзига содиқ қолганларга эса ором бағишлайди, уларга тинчлик ва қут-баракалар ато қиласди.

1:8 *Бутпарастлик одатларига берилганларнинг ҳаммаси* — ибронийча матнда Ажнабий кийим кийганларнинг ҳаммаси. Мазкур оятда бу ибронийча ибора бутпарастларнинг урф-одатларига амал қилишни билдиради (4 Шоҳлар 10:22 га қаранг).

1:9 *Бутпарастларга ўхшаб остона ҳатлаганлар* — бутпарастларнинг иримига ишора (1 Шоҳлар 5:4-5 га қаранг).

1:9 *Шоҳ саройини зўравонлигу фирибгарликка Тўлдирганлар* — шоҳнинг амалдорлари ва ўғилларига ишора бўлса керак (шу бобнинг 8-оятига қаранг).

1:10 *Балиқ дарвозаси* — Қуддуснинг шимол тарафидаги асосий дарвоза.

1:18 *рашқ* — Чиқиш 34:13-14 га қаранг.

2:1 *шарманда халқ* — Яхудо халқига ишора.

2:2 *Шамол учиралигидан сомондай Йўқ бўлиб кетмасингдан олдин...* — ёки Ҳукм бошлиномасдан олдин, Сенга тавба қилиш учун берилган вақт сомондай учеб кетишидан олдин....

2:4 *Ғазо шаҳри* — Филист халқи қуйидаги бешта шаҳар-давлатни барпо қилган

эди: Фазо, Ашдод, Ашқалон, Эхрон ва Гат. Бу шаҳарлар Филистияда, Ўрта ер денгизи яқинида жойлашган эди.

2:5 *Филист халқи* — ибронийча матнда *Харет халқи*. Ўша вақтда Филистлар шу ном билан ҳам аталарди. Бу ном Крит сўзидан олинган бўлиши мумкин. Филистларнинг аждодлари Крит оролидан келган эдилар (Еремиё 47:4, Амос 9:7 га ва ўша оятларнинг иккинчи изоҳига қаранг).

2:7 *Яхудо* — 1:1 нинг биринчи изоҳига қаранг.

2:8-9 ...*Мўаб...Оммон...* — Мўаб Ўлик денгизнинг шарқида, Оммон Иордан дарёсининг шарқ томонида жойлашган юртлар эди.

2:8-9 ...*Садўм шахри...Ғамўра шахри...* — аҳолисининг ўта бузуқлиги оқибатида Эгамиз вайрон қилган иккита шаҳар (Ибитдо 18:16-19:28 га қаранг).

2:12 *Ҳабашистонликлар* — ибронийча матнда *Кушликлар*. Куш деган жой Мисрдан жанубда бўлиб, ҳозирги Судан ва Эфиопия мамлакатларининг бир қисмини ўз ичига олган эди.

2:13 *Оссурия* — қадимги қудратли шоҳлик. Унинг пойтахти Найнаво шахри ҳозирги Йроқнинг шимолида жойлашган эди. Тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги ОССУРИЯ сўзига қаранг.

2:13 *Найнаво шахри* — Ниневия номи билан ҳам маълум.

3:9 ...*улар бутларга илтижо қилишмайди...* — ибронийча матндан сўзма-сўз таржимаси ...*уларнинг лаблари пок бўлади....* Мазкур жумла халқлар бутларга ибодат қилмасликларига ва топинмасликларига ишора қиласди.

3:10 *Ҳабашистон* — ибронийча матнда *Куш*. Бу жой Мисрдан жанубда бўлиб, ҳозирги Судан ва Эфиопия мамлакатларининг бир қисмини ўз ичига олган эди. Мазкур оятда Қуддусдан узоқда бўлган жойлар назарда тутилган бўлиши мумкин.

3:11 *муқаддас тоғим* — Қуддусдаги Сион тоғига ишора. Қуддусдаги Маъбад қурилган тепалик Сион тоғи деб аталган. Эски Аҳддаги шеърий парчаларда ва пайғамбарлар битикларида Сион сўзи кўпинча Қуддус шахрига ёки Худонинг халқига нисбатан ишлатилган. Тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги СИОН сўзига қаранг.

3:13 *Исроил* — бир пайтлар Исроил номи шимолий шоҳликка нисбатан ишлатилган (тўлиқроқ маълумотга эга бўлиш учун луғатдаги ИСРОИЛ сўзига қаранг). Зафаниё даврига келиб, ўша шоҳлик йўқ бўлиб кетган эди. Шу сабабдан мазкур оятдаги бу ном Худонинг жамики халқига ишора қиласди (шу бобнинг 14, 15-оятларида ҳам бор).

3:14 *Сион* — шу бобнинг 11-ояти изоҳига қаранг.

3:17 *Ўз севгиси ила қўрқувларингиздан халос қиласди* — ёки *Сизга бўлган севгиси туфайли У сукут сақлайди*.